# יום **ה'**, **ח'** ב**חשון** תשס"ב (**25** באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בימים אלה, לפני 7 שנים, עם ישראל חווה שבוע מרטט: **החייל נחשון ווקסמן נחטף** ביום ראשון, ד' חשון, בידי מחבלים, כשהיה בדרכו לבית חברתו ברמלה. החיפושים אחריו החלו יומיים לאחר שהודיעו הוריו על היעלמו לקצין העיר ירושלים, והם התמקדו באזור הטרמפיאדה שבה נראה לאחרונה.
למחרת פרסם סוכנות "רויטר"קלטת ובה נראה ווקסמן כפות ומבוהל. הוא פנה בקול רועד לאימו, אסתר, וביקש ממנה שלא תדאג. החייל החטוף פנה גם לממשלה וביקש שתיענה לתביעות החוטפים ותשחרר מהכלא את השיח' יסין, את השיח' עובייד ואת סאלח שחאדה. אם לא, הסביר ווקסמן, יהרגו אותו. החוטפים הציבו אולטימטום: אם לא ימולאו דרישותיהם עד ליל שבת, **י' ב<u>חשון</u>**, בשעה 2100 בערב, יהרגו את החייל החטוף.
עד יום ששי נערכו כמה נסיונות לא מוצלחים לנהל מו"מ עם החוטפים דרך ה'רשות הפלסטינית(!)'. במקביל נעשה מאמץ מודיעיני לאתר את מקום הימצאו של ווקסמן. זמן קצר לפני מועד פקיעת האולטימטום אותר המקום שהוחזק בו נחשון ווקסמן: לא ברצועת עזה כפי שחשבו, אלא במבנה בודד בעיירה ביר נבאללה, ליד רמאללה, במרחק של קילומטרים בודדים מביתו בירושלים. בימים שחלפו מאז חטיפתו, עם ישראל נתאחד בדרך שלא נראה מלבד בשעות מלחמה – רבבות יהודים, מכל ה'גוונים', התפללו (כולל בכותל המערבי) לשלומו ולחילוצו בשלום.
בשמונה בערב בליל שבת, שעה לפני תום האולטימטום, פרץ כח של סיירת מטכ"ל למבנה. הפצצות, שהיו אמורות להתפוצץ בו-זמנית ולפתוח פתחי כניסה בבית הנצור, לא פעלו. ווקסמן הוחזק בחדר קטן מאחורי דלת ברזל עבה שלא נפרצה. במהלך הקרב עם המחבלים נהרג מפקד הכח, סרן ניר פורז. לפני שחוסלו, הצליחו המחבלים לרצוח את החייל הכפות.
[ישראל 50]

§§§

השבת, אנו קוראים בתורה את פרשת "לך-לך" [בראשית י"ב –י"ז]. על הפסוק: "ויהי ריב בין רועי מקנה אברם ובין רועי מקנה לוט, והכנעני והפריזי אז יושב בארץ."[שם י"ג 7], מלמדינו חז"ל: "לא חרבה ירושלים אלא על שביטלו בה תינוקות של בית רבן" [מסכת שבת קי"ט]. וכך נאמר גם במדרש איכה: "עוליה הלכו שבי לפני צר ויצא מבת ציון כל הדרה – כיוון שגלו תינוקות של בית רבן, מיד ויצא מבת ציון כל הדרה."
הרי אנו למדים, איפוא, כי בגלל הזנחת תינוקות של בית רבן מבלי לחנכם לתורה וליהדות, נגלים בני-ישראל מארצם וזרים שולטים בה. וזהו שמרמז הפסוק: "ויהי ריב בין רועי מקנה אברם ובין רועי מקנה לוט..." – כל זמן שקיימים חילוקי דעות בין יהודים, כיצד לרעות ולחנך את הילדים הרכים: אם לפי שיטתו של אברהם אבינו, אשר נאמר עליו: "...למען אשר יצווה את ביתו ואת בניו אחריו ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט..."[בראי' י"ח 19]
או, אם לפי שיטתו ודרכו של לוט, אשר בעיניו מצאו חן "אנשי סדום רעים וחטאים" ולבו נמשך אחריהם. כל זמן שאין הכל מכירים ומבינים כי מן החובה לחנך את ילדי ישראל בדרך אברהם אבינו, לאמונת ה' ולשמירת דרך ה' – כי אז "והכנעני והפריזי אז יושב בארץ" –

כניסת השבת (ב"ש): $16^{37}$ **יום נעים ושבת**
**שלום!**
צאת השבת (ב"ש): $17^{34}$
**הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בנֵנו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל**

# יום **ה'**, **ח'** ב**חשון** תשס"ב (**25** באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

נכבשת ארץ-ישראל ע"י אומות זרות ובני ישראל אינם יכולים לזכות בה...
[אבני אזל ב"מעינה של תורה"]

כניסת השבת (ב"ש): $16^{37}$ **יום נעים ושבת**
**שלום!**
צאת השבת (ב"ש): $17^{34}$
**הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בנֵנו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל**